

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Watzkovou ve věci

žalobce: **B** [redacted] **s.r.o.**, IČO 4 [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Vinterem
sídlem Konzumní 10, 198 00 Praha 9

proti

žalovaným: 1) **A** [redacted] **K** [redacted], nar. [redacted]
bytem [redacted]
2) **V** [redacted] **F** [redacted], nar. [redacted]
bytem [redacted]
3) **P** [redacted] **E** [redacted], nar. [redacted]
bytem [redacted]
všichni zastoupeni opatrovníci Mgr. Janou Páskovou
sídlem náměstí Kinských 741/6, 150 00 Praha 5

o zaplacení částky 58 857,05 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku ve výši 58 857,05 Kč s úrokem z prodlení z této částky, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení žalovaných, zvýšené o osm procentních bodů tj. s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 58 857,05 Kč od 26. 10. 2020 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

II. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 36 295,50 Kč, a to do tří dnů od právní moc tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svým návrhem domáhal na žalované zaplacení částky 58 857,05 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z žalované částky od 26. 10. 2020 do zaplacení z titulu náhrady škody ve smyslu ustanovení § 99 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen „IZ“) s tím, že žalovaný 1) byl od 2. 12. 2016 do 17. 9. 2018 členem (od 9. 12. 2016 do 29. 6. 2017 a opět od 27. 7. 2017 do 17. 9. 2018 předsedou) představenstva společnosti Č [redacted], a.s., IČO [redacted] (dále jen „dlužník“), žalovaný 2) byl od 2. 12. 2016 do 17. 9. 2018 členem (od 9. 12. 2016 do 29. 6. 2017 a opět od 27. 7. 2017 do 17. 9. 2018 místopředsedou) představenstva dlužníka a žalovaný 3) byl od 30. 6. 2012 do 17. 9. 2018 členem představenstva dlužníka. Všichni žalovaní tak byli ve specifikovaných funkčních obdobích – do 31. 12. 2013 dle ustanovení § 192 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ObchZ“) a od 1. 1. 2014 dle ustanovení § 435 odst. 2 a 4 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech ve znění pozdějších předpisů (zákon o obchodních korporacích, dále jen „ZOK“) - osobami odpovědnými za obchodní vedení dlužníka a za řádné vedení jeho účetnictví. Elektronickým platebním rozkazem ze dne 19. 10. 2018, č. j. EPR 236913/2018-6, vydaným Okresním soudem v Kutné Hoře bylo dlužníku uloženo zaplatit žalobci částku ve výši 52 998 Kč z titulu neuhrazené kupní ceny dodaného zboží spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z dlužné částky od 21. 7. 2018 do zaplacení, náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč a náklady soudního řízení v částce 14 897,60 Kč. Elektronický platební rozkaz nabyt právní moci dne 6. 11. 2018.
2. Na základě insolvenčního návrhu dlužníka podaného dne 27. 11. 2018 byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2018, č. j. KSPH 61 INS [redacted]/2018-A-18 zjištěn úpadek dlužníka. Do uvedeného insolvenčního řízení žalobce svou pohledávku za dlužníkem v celkové výši 70 912,05 Kč odpovídající neuhrazené ceně zboží a příslušenství pravomocně přiznanému okresním soudem vyčíslenému ke dni předcházejícímu vydání rozhodnutí o úpadku, přihlásil dne 18. 12. 2018, tato je vedena jako přihláška pohledávky P21 věřitele č. 21. Usnesením ze dne 12. 4. 2019, č. j. KSPH 61 INS [redacted]/2018-B-51, soud povolil reorganizaci dlužníka. Z upraveného seznamu přihlášených pohledávek, vyhotoveného insolvenčním správcem vyplývá, že pohledávka žalobce byla v celém přihlášeném rozsahu zjištěna. Usnesením ze dne 24. 6. 2020, č. j. KSPH 61-62 INS [redacted]/2018-B-297, soud schválil reorganizační plán, podle něhož žalobce na vrub své pohledávky obdrží částku 12 055 Kč, ve zbývajícím rozsahu, tj. v částce 58 857,05 Kč, nebude pohledávka v insolvenčním řízení uspokojena.
3. Žalobce uvedl, že žalovaní v rozporu se zákonnými povinnostmi nepodali insolvenční návrh ve věci dlužníka, ačkoli dlužník byl v úpadku ve formě platební neschopnosti ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. b) IZ od 1. 10. 2017, resp. nejpozději ke dni 31. 12. 2017, když k datu 10. 6. 2018, tj. ke dni předcházejícímu datu vystavení objednávky na dodané, ale neuhrazené zboží byl dlužník v prodlení s úhradou 407 splatných závazků vůči 123 různým věřitelům v úhrnné výši 86 339 946,87 Kč, uvedených v přiložené specifikaci závazků dlužníka k datu 10. 6. 2018. Nejpozději od 1. 10. 2017 byl dlužník po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti v prodlení s úhradou 40 splatných závazků vůči 22 různým věřitelům v úhrnné výši 4 016 793,96 Kč, tedy více než osm měsíců před datem 11. 6. 2018, kdy dlužník objednal u žalobce zboží.
4. Žalovaní jako členové představenstva dlužníka museli vědět o úpadku dlužníka, poněvadž byli osobami odpovědnými za obchodní vedení dlužníka a za řádné vedení jeho účetnictví, a tudíž museli či při náležité pečlivosti měli znát ekonomickou situaci dlužníka, navzdory tomu nepodali ve věci dlužníka insolvenční návrh bez zbytečného odkladu po datu 1. 10. 2017, kdy se dozvěděli nebo měli dozvědět o úpadku dlužníka, resp. nejpozději k datu 31. 12. 2017, kdy vzhledem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

k narůstajícímu počtu neuhrazených závazků po splatnosti již bylo nadevší pochybnost zřejmé, že pokračujícím podnikáním dlužníka dochází pouze k prohloubení jeho úpadku. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 2484/2012, podle kterého lhůta „bez zbytečného odkladu“ neurčuje, v jakém časovém okamžiku je třeba povinnost plnit či jinak konat, jde však o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů. V důsledku tohoto protiprávního jednání vznikla žalobci škoda ve výši žalované částky odpovídající rozdílu uvedenému v ustanovení § 99 odst. 2 IZ. Kdyby žalovaní podali jménem dlužníka insolvenční návrh bez zbytečného odkladu, žalobci by žádná škoda nejen nevznikla, ale – bez ohledu na ostatní skutečnosti – ani vzniknout nemohla, a to již jen vzhledem k tomu, že k datu objednání zboží by již byl zjištěn úpadek dlužníka, tudíž by mj. ani k dodání zboží dlužníku nedošlo, neboť z veřejně dostupného obchodního a insolvenčního rejstříku by žalobce zjistil, že je dlužník v úpadku, a proto by buď dlužníku žádné zboží nedodal, nebo až po zaplacení jeho ceny. Žalobce prostřednictvím svého právní zástupce vyzval žalované k úhradě žalované částky dopisy ze dne 25. 9. 2020, tito však nereagovali a ničeho neuhradili.

5. Žalobce dále uvedl, že dlužník o seznamu závazků výslovně prohlásil, že je správný a úplný. Z ničeho nevyplývá, že by některé údaje, případně které, neměly být správné, úplné či pravdivé. Žalobci jím tvrzená škoda vznikla a to nejpozději dnem podání insolvenčního návrhu a odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 7. 2016, sp. zn. 29 Cdo 2356/2016. Dále uvedl, že dlouhodobě konzistentní a ustálená judikatura Nejvyššího soudu setrvává na závěrech, které žalobci (či jakémukoli jinému věřiteli v obdobném postavení) neumožňují vyčkávat s uplatněním nároku, aniž by riskoval vznesení námítky promlčení a naopak umožňují podat žalobu o náhradu škody ještě před skončením insolvenčního řízení, pokud lze relevantní závěr o míře uspokojení věřitelů učinit již dříve. Žalobcem tvrzená výše škody mu způsobené vychází z dikce ustanovení § 348 odst. 1 písm. d) IZ, podle kterého věřitel získá v rámci reorganizačního plánu plnění stejné nebo vyšší, než by získal, kdyby byl na dlužníka prohlášen konkurs.
6. Ve věci byl Krajským soudem v Praze vydán platební rozkaz ze dne 30. 3. 2021, č. j. 76 Cm 5/2021-25, proti kterému podal žalovaný 3) včasný odpor, ve kterém uvedl, že odmítá tvrzení žalobce v žalobě uvedená a považuje žalobu za nedůvodnou, když na základě smlouvy o převodu akcií ze dne 13. 9. 2018 došlo v dlužníkovi k převodu 100 % akcií a jediným akcionářem dlužníka se stala společnost H [redacted] B.V., reg. č. [redacted], se sídlem [redacted] (dále jen „akcionář“). Dne 17. 9. 2018 jediný akcionář s okamžitou účinností odvolal všechny členy představenstva i dozorčí rady dlužníka a to rozhodnutím jediného akcionáře ve formě notářského zápisu ze dne 17. 9. 2018, č. j. NZ 196/2018, sepsaného JUDr. Z [redacted] P [redacted]. Žalovaní, kteří do té doby vykonávali funkce členů představenstva dlužníka, nebyli o svém odvolání akcionářem předem informováni a postup akcionáře tak pro ně byl zcela neočekávaný. Žalovaný 3) odmítá tvrzení žalobce, že žalovaní museli být s úpadkem dlužníka ode dne 1. 10. 2017, resp. nejpozději ke dni 31. 12. 2017 seznámeni, když žalovaní ztratili na fungování dlužníka v důsledku svého odvolání z funkcí členů představenstva vliv nejpozději dne 13. 9. 2018. Od tohoto dne jim byla odňata možnost podílet se na vedení dlužníka a vedení převzalo nové představenstvo. Současné insolvenční řízení vedené proti dlužníku je vedeno výlučně na základě právních jednání nového představenstva dlužníka, stejně tak byly veškeré listiny, dokumenty a další podklady týkající se úpadku dlužníka vyhotoveny a předloženy ze strany tohoto nového představenstva. Žalovanému 3) a dalším bývalým členům představenstva dlužníka tak nelze stávající ekonomickou situaci dlužníka a vztahy k jejímu věřiteli nijak klást k tíži. Bývalým členům představenstva nelze dávat za odpovědnost způsob, jakým se stávající management dlužníka vypořádal s jeho ekonomickou situací a jaké plnění poskytl, resp. nabízí věřitelům. Bývalým členům byla odňata možnost řešit a ovlivnit vypořádání závazků dlužníka a odpovědnost za něj naopak převzalo nové vedení. Žalovaný 3) zdůrazňuje, že ke dni podání tohoto vyjádření vůči němu dlužník žádným způsobem nevznnesl výhrady proti způsobu výkonu jeho funkce člena představenstva, tedy lze uzavřít, že dlužník (nové vedení) u žalovaných

neshledal žádné porušení řádné péče. Seznam závazků dlužníka, na který žalobce odkazuje, byl v rámci insolvenčního řízení předložen současnými člen představenstva dlužníka, nikoliv žalovanými, tento seznam neobsahuje pravdivé a správné údaje o závazcích dlužníka, žalovaní s jeho zněním nesouhlasí, seznam nepřestavuje věrný obraz ekonomické situace dlužníka a nelze z něj dovozovat existenci úpadku již ke konci roku 2017. Žalovaný 3) je toho názoru, že žalovaní nejsou pasivně věcně legitimováni, když žalobce dovozuje jejich odpovědnost ze skutečnosti, že z jejich strany nedošlo ke včasnému podání insolvenčního návrhu, tuto skutečnost však žalobce opírá o listiny předložené ze strany nového představenstva dlužníka, které žalovaní považují za nepřesné a nesprávné, nové představenstvo nese odpovědnost za převzetí vedení společnosti, za současnou ekonomickou situaci i stav insolvenčního řízení a i za to kdy a v jaké míře budou uspokojeni věřitelé dlužníka. I pokud by uvedené listiny a skutečnosti z nich vyplývající byly pravdivé, odpovědnost za včasné podání insolvenčního návrhu neleží na žalovaných, neboť ti byli ze svých funkcí odvoláni ke dni 17. 9.2018 a není tak postaveno na jisto, zda by dlužník skutečně skončil v úpadku, pokud by pokračoval výkon jejich funkcí členů představenstva. Odpovědnost dovozovaná z listin a skutečností předložených do insolvenčního řízení ze strany nového představenstva musí logicky dopadat právě na tyto osoby, které tyto listiny sestavily a vyvodily z nich odpovídající závěry. Žalovaný 3) považuje žalobu za předčasnou, když insolvenční řízení neskončilo a nelze s jistotou říci, jaký bude jeho další vývoj. Nelze ani přesně určit výši domnělé škody způsobené žalobci, neboť žalobce dosud neobdržel v rámci plnění reorganizačního plánu žádnou částku, žalobci tak jím tvrzená škoda dosud nevznikla a její výši bude možné s jistotou určit až poté, co bude žalobce v insolvenčním řízení na svou pohledávku uspokojen.

7. Soud konstatuje, že se žalovaným 1), 2) a 3) nepodařilo doručit na známou adresu ani prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti, a to s ohledem na sdělení Velvyslanectví Ukrajiny v České republice v souvislosti s ozbrojenou agresí Ruské federace a zavedením stanného práva na území Ukrajiny, resp. se podařilo doručit pouze platební rozkaz a pouze žalovanému 3), následně se nic dalšího nepodařilo doručit ani žalovanému 3), proto byla žalovaným 1) A [redacted], K [redacted], nar. [redacted], 2) V [redacted] P [redacted], nar. [redacted] a 3) P [redacted] B [redacted], nar. [redacted], podle § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) soudem ustanovena opatrovnice Mgr. Jana Pásková, advokáta se sídlem náměstí Kinských 741/6, 150 00 Praha 5.
8. Dne 6. 6. 2021 podala opatrovnice žalovaných v rámci procesní opatrnosti za všechny žalované proti vydanému platebnímu rozkazu odpor, ve kterém pouze uvedla, že žalovaní s platebním rozkazem nesouhlasí. Žádné další vyjádření ve věci podáno nebylo.
9. Soud provedl dokazování následujícími listinami (ust. § 120 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 129 odst. 1 o. s. ř.):
 - ze spisu Krajského soudu v Praze sp. zn. KSPH 61 INS [redacted]/2018:
 - zejména z usnesení na č. l. A-18 ze dne 6. 12. 2018 soud zjistil, že byl zjištěn úpadek dlužníka, insolvenčním správcem byla ustanovena JUDr. Jiřina Lužová, IČO 44686650 a věřitelé byli vyzváni k podání přihlášek svých pohledávek ve lhůtě 2 měsíců;
 - z usnesení na č. l. B-51 ze dne 12. 4. 2019 soud zjistil, že byla povolena reorganizace dlužníka, byl ustanoven znalec z oboru ekonomika za účelem ocenění majetkové podstaty dlužníka a dlužníku bylo uloženo ve lhůtě 120 dnů předložit reorganizační plán;
 - z usnesení na č. l. B-297 ze dne 24. 6. 2020 soud zjistil, že byl schválen reorganizační plán dlužníka;
 - z upraveného seznamu přihlášených pohledávek ze dne 10. 4. 2019 soud zjistil, že tento byl předložen ustanovenou insolvenční správkyní, žalobce je v něm uveden jako věřitel č. 21

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

s přihláškou pohledávky P21 v přihlášené výši 70 912,05 Kč, přičemž zbývá uspokojit 70 912,05 Kč, pohledávka je v celé výši vykonatelná a v insolvenčním řízení byla zcela zjištěna;

z přihlášky P21 soud zjistil, že touto přihláškou přihlásil žalobce svou pohledávku ve výši 70 912,05 Kč do insolvenčního řízení dlužníka, a to dne 18. 12. 2018;

- z úplného výpisu z obchodního rejstříku dlužníka soud zjistil, že žalovaný 1) byl předsedou představenstva od 9. 12. 2016 do 29. 6. 2017 a od 27. 7. 2017 do 17. 9. 2018, jejím členem od 2. 12. 2016 do 29. 6. 2017 a od 29. 6. 2017 do 25. 9. 2018, žalovaný 2) byl místopředsedou představenstva od 9. 12. 2016 do 29. 6. 2017 a od 27. 7. 2017 do 17. 9. 2018, jejím členem od 2. 12. 2016 do 29. 6. 2017 a od 29. 6. 2017 do 25. 9. 2018, žalovaný 3) byl členem představenstva od 20. 7. 2012 do 29. 6. 2017 a od 29. 6. 2017 do 25. 9. 2018, jménem společnosti je oprávněno jednat a podepisovat ve všech věcech představenstvo jako její statutární orgán. Dále je oprávněn jednat a podepisovat jménem společnosti samostatně předseda představenstva nebo místopředseda představenstva společně s jedním dalším členem představenstva;
- z objednávky č. OVG-180/2018 ze dne 11. 6. 2018 soud zjistil, že dodavatelem je žalobce, odběratelem je dlužník, kterým bylo objednáno 200 kg pryskyřice S, celková cena vč. DPH činila 52 998 Kč;
- z dodacího listu č. 3001282555 ze dne 25. 6. 2018 soud zjistil, že žalobcem bylo žalovanému dodáno objednané zboží (200 kg pryskyřice S) dne 3. 7. 2018, což bylo dlužníkem potvrzeno otiskem razítka a podpisem na dodacím listu;
- z faktury č. 3020160537 ze dne 3. 7. 2018 soud zjistil, že žalobce vyfakturoval žalovanému objednané a dodané zboží, částka včetně DPH je uvedena ve výši 52 998 Kč, datum splatnosti je 20. 7. 2018;
- z elektronického platebního rozkazu ze dne 19. 10. 2018, č. j. EPR 236913/2018-6, soud zjistil, že byl vydán Okresním soudem v Kutné Hoře, žalobce je shodný s žalobcem v řízení u zdejšího soudu, žalovaným je dlužník, kterému bylo uloženo ve lhůtě 15 dnů od doručení elektronického platebního rozkazu zaplatit žalobci částku ve výši 52 998 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 52 998 Kč od 21. 7. 2018 do zaplacení a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, elektronický platební rozkaz nabyl právní moci dne 6. 11. 2018;
- ze specifikace závazků dlužníka k datu 10. 6. 2018 soud zjistil, že k tomuto dni činí závazky dlužníka částku ve výši 86 339 946,87 Kč, dále ze specifikace vyplývá, že dne 31. 12. 2015 nastala splatnost dvou závazků dvou odlišných věřitelů, k 31. 12. 2016 měl dlužník závazky po splatnosti u 8 věřitelů, závazky po splatnosti postupně přibývaly a přibývali rovněž další věřitelé;
- z prohlášení Ing. K. [REDAKCE] I. [REDAKCE], zaměstnankyně žalobce, ze dne 24. 10. 2014 soud zjistil, že u žalobce pracovala na pozici credit controller, do její pracovní náplně patřilo i saldo veškerých pohledávek a další činnosti, uvedla, že před uzavřením kupní smlouvy, než je zboží dodáno zákazníkovi, žalobce prověřoval v dostupných registrech finanční situaci kupujícího, odběratele, v případě zjištění konkursu, příp. insolvenčního řízení, žalobce uplatňoval zvláštní režim dodávek zboží, tj. buď takovému kupujícímu dodáváno nebylo nebo bylo požadováno uhrazení kupní ceny předem a to z důvodu obtížné vymahatelnosti takových pohledávek.

10. Návrh na provedení důkazu rozsudkem Vrchního soudu v Praze č. j. 17 Cmo 1/2021-373, usnesením Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 Cmo 4/2017-133, rozsudkem Vrchního soudu v Praze č. j. 13 Cmo 19/2019-123, výsledkem paní JUDr. Jiřiny Lužové, insolvenční správkyne dlužníka soud z důvodu jejich nadbytečnosti zamítnul, závěr soudu o skutkovém stavu vyplynul již z výše provedených důkazů.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

11. Na základě shora provedených důkazů soud zjistil následující skutkový děj:
12. Dlužník dne 11. 6. 2018 u žalobce objednal zboží v hodnotě 52 998 Kč. Žalobce v dostupných registrech ověřil finanční situaci dlužníka, tj. zda vůči dlužníku nebylo zahájeno insolvenční řízení, a neshledal překážku, pro kterou by objednané zboží buď nedodal, nebo by požadoval jeho uhrazení předem. Proto bylo objednané zboží dlužníku žalobcem dodáno, a tato cena byla žalobcem dlužníku vyfakturována. Dlužník však na fakturu neuhradil ničeho, proto se žalobce zaplacení domáhal u Okresního soudu v Kutné Hoře, který vydal dne 19. 10. 2018 elektronický platební rozkaz č. j. EPR 236913/2018-6, kterým byla dlužníku uložena povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 52 998 Kč (cena dodaného zboží) spolu s příslušenstvím a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč.
13. Ke dni 17. 9. 2018 byl žalovaný 1) odvolán z funkce předsedy představenstva dlužníka, ke stejnému dni byl žalovaný 2) odvolán z funkce místopředsedy představenstva dlužníka a ke dni 25. 9. 2018 byli všichni žalovaní vymazáni z obchodního rejstříku jako členové představenstva dlužníka.
14. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2018, č. j. KSPH 61 INS [REDAKCE]/2018-A-18, byl zjištěn úpadek dlužníka, insolvenčním správcem byla ustanovena JUDr. Jiřina Lužová, IČO 44686650 a věřitelé byli vyzváni k podání přihlášek svých pohledávek ve lhůtě 2 měsíců. Žalobce proto dne 18. 12. 2018 přihlásil svou pohledávku za dlužníkem pravomocně mu přiznanou Okresním soudem v Kutné Hoře v celkové výši 70 912,05 Kč, která byla v insolvenčním řízení dlužníka v plné výši zjištěna. Usnesením ze dne 12. 4. 2019, č. j. KSPH 61 INS [REDAKCE]/2018-B-51 byla povolena reorganizace dlužníka a usnesením ze dne 24. 6. 2020, č. j. KSPH 61 INS [REDAKCE]/2018-B-297 byl schválen reorganizační plán dlužníka.
15. Po právní stránce soud posoudil věc následovně:
16. Podle § 435 odst. 1 ZOK je statutárním orgánem společnosti představenstvo.
17. Podle § 435 odst. 2 ZOK představenstvu přísluší obchodní vedení společnosti.
18. Podle § 435 odst. 4 ZOK představenstvo zajišťuje řádné vedení účetnictví, předkládá valné hromadě ke schválení řádnou, mimořádnou, konsolidovanou, případně mezitímní účetní závěrku a v souladu se stanovami také návrh na rozdělení zisku nebo jiných vlastních zdrojů nebo úhradu ztráty.
19. Podle § 3 odst. 1 IZ je dlužník v úpadku, jestliže má více věřitelů a peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost").
20. Podle § 3 odst. 2 IZ se má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.
21. Podle § 98 odst. 1 věta první IZ dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku.
22. Podle § 98 odst. 2 IZ povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka.
23. Podle § 99 odst. 1 IZ osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

24. Podle § 99 odst. 2 IZ škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel.
25. Na základě provedených důkazů a zjištěného skutkového děje má soud za prokázané, že v době, kdy dlužník u žalobce objednal zboží, které bylo žalobcem dlužníku řádně dodáno a vyfakturováno, měl již řadu měsíců problémy s hrazením svých závazků, když z provedených důkazů je zřejmé, že dlužník měl závazky po splatnosti již v roce 2015, v průběhu roku 2016, 2017 a 2018 závazky po splatnosti přibývaly a narůstal i počet věřitelů.
26. Žalovaný 1) a žalovaný 2) byli do funkce jmenováni 9. 12. 2016 a ve svých funkcích setrvali téměř nepřetržitě až do svého odvolání v září 2018, členy představenstva byli nepřetržitě po celou dobu od 9. 12. 2016 až do zániku členství v září 2018, žalovaný 3) byl členem představenstva nepřetržitě od 20. 7. 2012 do září 2018. Žalovaní tak museli znát finanční situaci dlužníka a její vývoj, když s odkazem na ustanovení § 435 odst. 2 ZOK jim příslušelo obchodní vedení společnosti a s odkazem na ustanovení § 435 odst. 4 ZOK bylo jejich povinností mj. zajistit řádné vedení účetnictví a předkládat valné hromadě ke schválení účetní závěrky, když podle ustanovení § 403 odst. 1 ZOK řádnou účetní závěrku projedná valná hromada nejpozději do 6 měsíců od posledního dne předcházejícího účetního období, tj. v případě účetní závěrky za rok 2016 do 30. 6. 2017, když z obchodního rejstříku dlužníka vyplývá, že účetní období dlužníka se shoduje s kalendářním rokem. Žalovaným tak muselo být známo už na počátku jejich funkčního období, nejpozději při předložení účetní závěrky za rok 2016 valné hromadě ke schválení, že dlužník má více věřitelů s více závazky po splatnosti, čímž byla naplněna definice úpadku uvedená v ustanovení § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. b) IZ.
27. Povinností žalovaných, jakožto členů představenstva, bylo podat za dlužníka insolvenční návrh, a to bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděli nebo při náležité pečlivosti měli dozvědět o jeho úpadku, přičemž lhůta bez zbytečného odkladu je neurčitý právní pojem, který byl judikaturou vyložen jako lhůta v řádu dnů, maximálně týdnů. Srovnej například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 2484/2012, podle kterého lhůta „bez zbytečného odkladu“ neurčuje, v jakém časovém okamžiku je třeba povinnost plnit či jinak konat, jde však o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů. Nebo shodně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. 33 Cdo 3460/2019. Povinnost statutárního orgánu (představenstva) podat insolvenční návrh v případě úpadku dlužníka, a to bez zbytečného odkladu, vyplývá z ustanovení § 98 odst. 1 a odst. 2 IZ.
28. V případě, že by žalovaní za dlužníka insolvenční návrh podali tak, jak jim zákon ukládá, tj. nejpozději v létě 2017, žalobce by v období mezi objednáním zboží dlužníkem a dodáním zboží žalobcem, tj. od 11. 6. 2018 (objednávka) do 3. 7. 2018 (dodání), zjistil, že vůči dlužníku je vedeno insolvenční řízení a dlužníku by zboží buď vůbec nedodal, nebo by požadoval úhradu ceny zboží předem, přičemž prověřování platební schopnosti a uvedená reakce na ni žalobcem je běžnou praxí žalobce, jak uvedla jeho zaměstnankyně Ing. I. [redacted] ve svém prohlášení. Žalobci by tak vůči dlužníku pohledávka nevznikla a tudíž by mu nemohla vzniknout ani následná škoda, která je žalobcem žalována v tomto řízení a jenž byla vyčíslena v souladu s ustanovením § 99 odst. 2 IZ, když žalobce přihlásil svou pohledávku za dlužníkem pravomocně přiznanou Okresním soudem v Kutné Hoře ve výši 70 912,05 Kč a v rámci insolvenčního řízení vedeného vůči dlužníku, kdy byla povolena reorganizace dlužníka, měl být žalobce dle reorganizačního plánu uspokojen pouze ve výši 12 055 Kč. Pohledávka žalobce tak v rámci insolvenčního řízení nebyla uspokojena ve výši žalované částky, tj. 58 857,05 Kč, která představuje škodu, která žalobci vznikla v souvislosti s porušením zákonné povinnosti žalovaných, jakožto členů představenstva, podat insolvenční návrh jménem dlužníka. Za takto způsobenou škodu jsou žalovaní dle ustanovení § 99 odst. 1 IZ odpovědní.

29. Žalovaný 3) ač nesouhlasí s tím, že žalovaní museli být s úpadkem dlužníka seznámeni nejpozději 31. 12. 2017, když ztratili na fungování dlužníka vliv z důvodu jejich odvolání z funkcí, sám ale uvádí, že k odvolání došlo a vliv ztratili nejpozději dne 13. 9. 2018, tj. po více jak roce od vzniku pohledávky žalobce a po více jak roce od doby, kdy mělo dojít k předložení účetní závěrky za rok 2016 valné hromadě, při jejímž sestavování se museli o závazcích po splatnosti dozvědět. Žalovaní porušili své zákonné povinnosti v době výkonu funkcí, pohledávka žalobce (a mnoha dalších věřitelů) vznikla v době výkonu jejich funkcí, odpovědnost za škodu způsobenou žalobci tak tíží žalované, když příčinou vzniku škody žalobci je právě porušení zákonných povinností žalovaných právě v době výkonu jejich funkcí. To, že následně byli z funkcí odvoláni a že až následně bylo vůči dlužníku zahájeno insolvenční řízení svědčí pouze o tom, že nové obsazení představenstva splnilo svou zákonnou povinnost vyplývající z uvedených ustanovení zákona a dlouhodobou špatnou finanční situaci stran neuhrazených závazků dlužníka začalo neprodleně řešit. Je tak odpovědností žalovaných, že na základě jejich jednání byla žalobci způsobena škoda, nikoli nového vedení dlužníka. Na základě uvedeného tak žalovaní pasivně legitimováni v tomto řízení jsou.
30. Žalovaný 3) zpochybnil věrohodnost seznamu závazků dlužníka vyhotovený ke dni 10. 6. 2018, uvedl, že seznam neobsahuje pravdivé a správné údaje o závazcích dlužníka, své tvrzení však ničím nedoložil a své tvrzení tak neprokázal.
31. K tvrzení žalovaného 3), že žalovaní byli ke dni 17. 9. 2018 odvoláni z funkcí a odpovědnost za včasné podání insolvenčního návrhu tak neleží na nich, když není postaveno na jisto, zda by dlužník skutečně skončil v úpadku, pokud by pokračoval výkon jejich funkcí členů představenstva, soud uvádí, že na základě provedeného dokazování žalovaní neprokázali, že by listiny předložené dlužníkem (novými členy představenstva) v rámci insolvenčního řízení neodpovídaly reálnému stavu, neprokázali ani, že by dlužník v době, kdy vykonávali funkce v rámci představenstva žalovaní, nebyl v úpadku, když z provedených listin vyplývá opak. Dlužník se do úpadku dostal nepochybně už v roce 2016, tento stav se v roce 2017 dále prohluboval a povinností žalovaných tak bylo podat jménem dlužníka insolvenční návrh.
32. Pokud jde o tvrzení žalovaného 3), že žaloba je předčasná a dokud neskončí insolvenční řízení dlužníka, nelze určit výši domnělé škody způsobené žalobci, neboť nelze předvídat, v jaké výši bude pohledávka žalobce nakonec uspokojena, žalobci tak jím tvrzená škoda dosud nevznikla, soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu, podle které má-li být přiznána náhrada škody podle § 99 odst. 2 IZ, pak dnem, kdy taková škoda vznikla (nejpozději mohla vzniknout), je den, kdy byl podán insolvenční návrh. Od tohoto dne totiž již případný pokles míry uspokojení věřitelovy pohledávky z majetku dlužníka nelze odvozovat od porušení povinnosti podat insolvenční návrh. (srovnej například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 7. 2018, sp. zn. 29 Cdo 5595/2017 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2021, sp. zn. 29 Cdo 1765/2019)
33. Na základě shora uvedeného bylo v tomto řízení prokázáno, že žalobci vznikla škoda, která byla způsobena porušením povinností žalovaných podat jménem dlužníka insolvenční návrh, tudíž za takto způsobenou škodu žalovaní odpovídají, neboť povinnost podat insolvenční návrh vznikla v době, kdy byli žalovaní členy (vykonávali funkce) představenstva. Navzdory povinnosti podat insolvenční návrh jménem dlužníka a s vědomím, že je dlužník v prodlení s úhradou dalších závazků, od žalobce objednali zboží, které neuhradili, žalobce kupní cenu musel vymáhat soudní cestou a následně ji přihlásit do insolvenčního řízení. Žalobci tak uvedená škoda vznikla, a to nejpozději ke dni podání insolvenčního návrhu (který nakonec byl podán neprodleně po změně členů představenstva dlužníka), tj. ke dni 29. 11. 2018, přičemž tato by nevznikla, pokud by povinnost podat insolvenční návrh byla žalovanými splněna řádně a včas, neboť v takovém případě by žalobce věděl o insolvenčním řízení dlužníka před realizací objednávky, resp. před dodáním zboží dlužníku, a zboží by dlužníku buď nedodal vůbec, nebo by požadoval uhrazení kupní ceny předem. Žalovaní ničím neprokázali, že by za vzniklou škodu žalobci odpovědní nebyli.

34. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, který byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení ve výši 36 295,50 Kč. Vyčíslení náhrady nákladů řízení žalobce vzal soud v potaz. Tyto náklady se sestávají z nákladů na zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená § 7 odst. 5 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „AT“) za 7 úkonů právní služby po 3 460 Kč, tj. 24 220 Kč – 1 úkon převzetí a příprava zastoupení dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) AT, 1 úkon sepsání žaloby, 3 úkony předžalobní výzvy, 1 úkon vyjádření ve věci samé ze dne 13. 4. 2022 dle ust. § 11 odst. 1 písm. d) AT, 1 úkon za účast na jednání dne 15. 11. 2022 nepřesahující dvě hodiny dle ust. § 11 odst. 1 písm. g) AT, dále 7x režijní paušál po 300 Kč, tj. 2 100 Kč podle § 13 odst. 3 AT, náhrada za promeškaný čas v souvislosti s účastí na jednání dne 2. 5. 2022, které bylo odročeno bez projednání věci, ve výši 1 730 Kč, tj. 1 730 Kč dle ust. § 14 odst. 2 AT, DPH ve výši 21%, tj. 5 890,50 Kč a zaplacený soudní poplatek ve výši 2 355 Kč.

Poučení:

Proti rozsudku **lze** podat odvolání **do 15 dnů** ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Nebude-li rozhodnutí plněno dobrovolně, lze se jej domáhat výkonem rozhodnutí nebo exekucí.

Praha 15. listopadu 2022

Mgr. Alena Watzková, v. r.
samosoudkyně